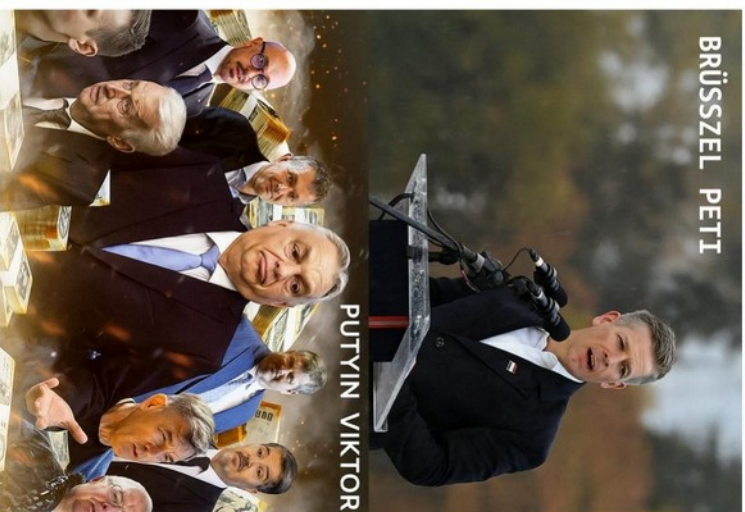

TE FOGSSZ VÁLASZTANI KÖZÜLÜK! HÁT JÓL GONDOLD ÁT!

BRÜSSZEL PETTI

Minél több polgára él a polgári bátorsággal egy országnak, annál kevesebb hősrre van szükség! [Franca Magnani]

SZAMIZDAT

Baltazár György

Horvát Tünde Resti Kornél

KAPCSOLAT

civilkurazsi2026@gmail.com

Olvasnád elektronikus formában? Írj a civilkurazsi2026@gmail.com címre! 4 / 4

CIVIL KURÁZSI I. /1 2026. 01. 19.

MÍ, AKIK EGY ÉLETEN ÁT DOLGOZTUNK

Mi vagyunk azok, akik hajnalban indultunk, és sötétben tértünk haza, mert két- vagy több helyen is dolgoztunk egyszerre. Rendszerváltás előtt és után! Akik szántottunk, vetettünk, betakarítottunk, tervezünk, építettünk, tanítottunk, gyógyítottunk, ápolunk és gondoztunk, vettünk és eladtunk. Mi tartottuk mozgásban ezt az országot, amikor még kevesebb volt gép, de több volt akarat és becsület.

Ma Magyarországon több mint **2,4 millió ember él nyugdíjban** vagy nyugdíjszerű ellátásból. Az átlagos öregségi nyugdíj **2025-ben 244 557 forint**, a medián – vagyis a nyugdíjak **FELEI** – pedig kevesebb mint **204 000 forint**!

A nyugdíjak reálértéke **2025-ben 0,6 %-kal csökkent**, miközben az árak jóval gyorsabban emelkedtek, mint amit a hivatalos statisztika tükröz. A KSH szerint **2024-ben az infláció 3,7 % volt, 2025-re** pedig a Magyar Nemzeti Bank és az IMF már **4,5-5 % közé** becsüli.

De mi, akik nap mint nap vásárolunk, tudjuk: ez nem a mi valóságunk. Az élelmiszerek ára **2025** közepére több mint **6 %-kal**, a gyógyszereké és gyógyászati eszközöké több mint **7 %-kal nőtt** – ezek a kiadások pedig a mi életünkben nem statisztikai tételek, hanem napi döntések: mit veszünk meg, és mit hagyunk ott a polcon.

Minden negyedik idős ember a szegénységi küszöb alatt él, és a nyugdíjasok fele kevesebb mint **204 000 forintból** próbál megélni havonta.

Mi már nem kérünk sokat – csak annyit, hogy **ne kelljen választanunk kenyer és gyógyszer között!** Hogy legyen időnk és erőnk mosolyogni az unokánkra.

1 / 4 Olvasnád elektronikus formában? Írj a civilkurazsi2026@gmail.com címre!

Emlékeztetek: mi raktuk le azt az alapot, amin ma álltok! És ha ez az alap megreped, mindannyian elsüllyedünk. Mi nem félünk szólni, mert tudjuk, hogy az igazság nem hangos, de tiszta. És még van bennünk elég erő, hogy kimondjuk:

Életet, megbecsülést és biztonságot a magyar nyugdíjasoknak!

[Resti Kornél]

„Ígéretekből nem lesz kenyér” – jelentés Bácsszentkúri falujából

A busz elment, csak a por maradt utána. A megálló rozsdás bádógtábláján alig olvasható a név:

Bácsszentkút.

A **Nyomtasztels** kiadványokat terjesztteni érkeztem meg ide. A főutcán nincsen zaj, csak egy kutya ugat, aztán elhallgat.

A néptelen faluban azokat a helyeket keresem, ahol az emberek nagyobb tömegben megfordulnak, hogy a kiadványokból ott hagyjak egy adagot! Hogy mindenkihez eljusson az **IGAZSÁG**, hogy mi történik kirabolt, elárult országunkban.

Először a boltot keresem fel, de a bolt már 2 éve bezárt. Azután a postára mennék, de azt is bezárta egy rendelet már 7 éve. Talán a kocsmát? A kocsmát 3 éve fuccsolt be. Közösségi ház? Tatarozzák, már 5 éve! Marad az orvosi rendelő. De ahhoz orvos kellene, az meg 50 km-es körzetben nincs.

A falu, ahol régen kétszázötven családot élt, ma alig ötven ember próbál túlélni.

Az egyik utcában látok valakit egy padon üldögélni! Egy idős férfit, Rémi Pista bácsit.

- Jó napot, bátyám - köszöntöm az öreget.

- Jó az, fiam, de csak papíron. Nálunk már minden csak papíron van!

- Hogy érti ezt - kérdezem a bácsitól.

- Én úgy, hogy négyévente jönnek ide mindenféle emberek szavazatokért.

Mosolyognak, ígérek mindent: boltot, orvost, postát, iskolát, munkahelyet, nyugdíjemelést, utat, internetet, meg hogy *„lessz itt élet, meglátják”*. Aztán elmennek, és mi itt maradunk. Ugyanott, csak egy választási plakáttal több a villanyoszlopon.

- És a föld? Mi a helyzet a földdel? A vidék a föld kinceiből éli - mondom én.

- Azt megvette egy felcsúti nagybirtokos. Uniós támogatásért, nem kenyérért. Papíron gazda, gyakorlatban senki se látja. A traktor idegen kézben, a profit meg messze kerül a falutól.

-Nem próbáltak fellépní?

- Próbáltunk. De ha panaszkodsz, rád sütik, hogy politizálsz. Pedig csak élni szeretnénk. Dolgozni, vásárolni, levelet feladni, orvost hívni, gyereket látni.

Pista bácsi elhallgat, majd halkán hozzátveszi: - Itt nem az idő állt meg, hanem az ígérek.

Szomorúan nézek szét. A domb mögött a szél felkavarja a port, s vele együtt a mondatot is, ami a faluban maradt: **„Ígéretekből nem lesz kenyér.”**

[Baltazár György]